

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1310)

97. posiedzenie
Komisji Nauki, Edukacji i Sportu
w dniu 19 maja 2004 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o pożyczkach i kredytach studenckich oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

(Początek posiedzenia o godzinie 19 minut 12)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Marian Żenkiewicz)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Otwieram kolejne posiedzenie senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Witam serdecznie wszystkich przybyłych gości z panem ministrem na czele. Witam również koleżanki i kolegów senatorów.

Tematem naszego dzisiejszego posiedzenia jest rozpatrzenie wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o pożyczkach i kredytach studenckich oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Pragnę państwu przypomnieć, że ustawa ta była przedmiotem szczegółowej analizy naszej komisji na posiedzeniu w dniu 6 maja. Komisja pod przewodnictwem pani senator Ireny Kurzepy przyjęła wówczas do tej ustawy dwadzieścia poprawek, które zostały szczegółowo omówione i przyjęte zgodnie z intencją ich wnioskodawców. Wspomnę jeszcze, że rząd zajął pozytywne stanowisko w stosunku do tych poprawek. W trakcie dzisiejszej debaty plenarnej nad tą ustawą zgłoszone zostały do niej dalsze poprawki. W sumie w tej chwili mamy osiemdziesiąt trzy poprawki, które dosyć daleko ingerują w strukturę dotychczasowej ustawy. Nie zostały państwu jeszcze dostarczone w należytej liczbie wszystkie druki, tym niemniej jednak rozumiem, że możemy już zacząć szczegółowo analizować te poprawki. Za chwilę zostaną państwu dostarczone dalsze odbitki potrzebnych druków.

Proponuję zatem, abyśmy przystąpili do omówienia tych poprawek. W pierwszej kolejności poproszę o bardzo krótkie stanowisko przedstawiciela naszego Biura Legislacyjnego w tej sprawie. Panie Mecenasiu, proszę o generalne stanowisko Biura Legislacyjnego w sprawie zgłoszonych poprawek, bez szczegółowego ich omawiania, bo to jest niemożliwe.

Proszę bardzo.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Szanowni Państwo! Panie Przewodniczący!

Generalne stanowisko Biura Legislacyjnego jest takie. Jeżeli chodzi o zgłoszone poprawki, to zarysowały się dwie koncepcje. Przez grupę senatorów na czele z panią senator Janowską zostały zgłoszone poprawki, które dokonują zmian dotyczących przede wszystkim form pomocy materialnej. Podobny charakter ma grupa poprawek

zgłoszonych przez pana senatora Wittbrodta. Być może pani senator Janowskiej i panu senatorowi Wittbrodtowi przyświecały podobne intencje, ale jednak te dwie koncepcje są zupełnie różne i w związku z tym się wzajemnie wykluczają. Zdaniem Biura Legislacyjnego poprawki te czy forma zaproponowanych poprawek jest niekompletna, to znaczy przede wszystkim nie dokonano odpowiedniej zmiany w przepisach mówiących o wejściu w życie tej ustawy. W związku z tym istnieje niebezpieczeństwo, że cel ustawodawcy, jakim jest wejście części przepisów ustawy w życie z dniem 1 października, nie będzie mógł być zrealizowany. Poprawki zaproponowane zarówno przez panią senator Janowską, jak i pana senatora Wittbrodta nie uwzględniają art. 14 ustawy. W związku z tym mogłoby dojść do sytuacji, że część uregulowań zaproponowanych przez państwa senatorów weszłaby w życie po upływie czternastu dni. Nie wiem, czy taka jest państwa intencja. Tak więc na razie ograniczę się do tych uwag, ewentualnie przy omawianiu poszczególnych poprawek zabiorę głos, jeżeli będzie taka wola pana przewodniczącego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, prosiłbym pana o pańską opinię w sprawie zgłoszonych poprawek. Przede wszystkim prosiłbym pana, żeby pan się ustosunkował do poprawek zgłoszonych w trakcie dzisiejszego posiedzenia plenarnego Senatu, bo, jeśli dobrze zrozumiałem, poprawki sformułowane przez komisję były akceptowane przez stronę rządową.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Panie Przewodniczący! Panie i Panowie Senatorowie!

Już po raz kolejny spotykamy się w sprawie tej ustawy. Najpierw odbyło się posiedzenie sejmowej komisji zajmującej się tą ustawą, następnie miało miejsce spotkanie komisji senackiej. Obie te komisje uwzględniły wszystkie poprawki zgłoszone przez Biuro Legislacyjne i stronę rządową, a także uwagi studentów. Przez cały okres prac nad tą ustawą towarzyszył nam Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, który jako ciało przedstawicielskie środowiska studenckiego wyrażał swoje opinie, i muszę szczerze powiedzieć, że w większości przypadków opinie te zostały uwzględnione. Nie została uwzględniona i to na ostatnim spotkaniu jedna uwaga, która burzyła porządek całego systemu pomocy materialnej. Poprawki te, które zostały zgłoszone w dniu dzisiejszym podczas posiedzenia plenarnego Senatu, w większości przypadków burzą ten system. Jeżeli je wprowadzilibyśmy, to tym samym oznaczałoby to pisanie ustawy od nowa.

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Przepraszam bardzo, czy można prosić o spokój, bo w tej chwili pan minister się wypowiada.

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Przyjęliśmy założenie, że pomoc materialną kierujemy bezpośrednio do studentów i po prostu poprzez, że tak powiem, kieszeń pojedynczego studenta będziemy próbowali pomagać im w tym studiowaniu. I kiedy teraz padają takie propozycje, ażeby wprowadzić dopłatę do domu studenckiego czy posiłków, to natychmiast wyklucza to pozostałe elementy systemu. Nie mogę pogodzić się z argumentacją przedstawianą tutaj przez kolegów studentów. Być może są takie przypadki w tej ustawie, ale je można poprawić. Jako przedstawiciele rządu generalnie odrzucamy te poprawki, które zostały wprowadzone, z kilku powodów. Chodzi nam o to, ażeby ta ustawa możliwie szybko dotarła do studentów, a ponadto nie chcemy burzyć systemu, który w moim odczuciu został mozolnie wypracowany.

Jeżeli będziemy rozmawiali szczegółowo, Panie Przewodniczący, to znajdziemy takie przypadki, że moglibyśmy dać więcej studentowi, że sytuacja jest niedostateczna, że wielkość środków jest za mała, ale to nic nie zmieni. Musimy stworzyć system, który pozwoli w miarę możliwości na realizowanie autonomii i samorządności uczelni. Nie możemy odbierać autonomii uczelniom. To właśnie one mają o tym decydować, przecież one mają ustalone zasady i w ich ramach mają przygotować regulaminy. Ministerstwo zatwierdza te regulaminy i jeżeli odbiegają one od ogólnych tendencji, które przyjęliśmy, to po prostu ich nie zatwierdzamy. Dlatego bardzo prosimy, ażeby ustawa w przedłożeniu rządowym wraz z poprawkami, które zostały wprowadzone na posiedzeniu komisji, została przyjęta. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Prosiłbym pana o wyjaśnienie jeszcze jednej kwestii. Otóż wspomniał pan, że w pracach nad tą ustawą uczestniczyli przedstawiciele studentów i że w efekcie został osiągnięty pewien kompromis, którego efektem była treść ustawy, jaka dzisiaj trafiła do Senatu. Co zatem się stało, że nagle ten system przez jego twórców czy jego współtwórców zostaje naruszony i burzony? Z czego to wynika?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Podczas prac nad tą ustawą współpracowaliśmy z Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, dlatego że to on jest przedstawicielstwem studentów Rzeczypospolitej. Pytanie tylko, czy wszyscy inni studenci są zadowoleni z tego, co ustaliliśmy. Prawdopodobnie nie, bo oni mają swój sposób widzenia tych spraw. Rozmawiałem z nimi kilka tygodni temu na Uniwersytecie Warszawskim i oni mówili mi o niektórych sprawach, ale nie złożyli żadnego dokumentu, do którego moglibyśmy się w jakiś sposób ustosunkować. Jako przedstawiciele rządu musieliśmy procedować razem z Parlamentem Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i tak też to się odbywało.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Rozumiem, dziękuję bardzo.

Po tych wyjaśnieniach przystępujemy do dyskusji nad przedłożonymi wnioskami. Jako pierwsza głos zabierze pani senator Kurzępa, potem pan senator Wittbrodt.

Prosiłbym panią senator, żeby, zabierając głos w dyskusji, zechciała przypomnieć może bardziej szczegółowo, niż ja to zrobiłem, efekty ostatniego posiedzenia naszej komisji na ten temat. Proszę panią o to z tego względu, iż ja nie uczestniczyłem wówczas w tym posiedzeniu i w związku z tym uważam, że pani jest bardziej kompetentna w tej sprawie.

Proszę bardzo.

Senator Irena Kurzępa:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Pani Minister! Pani Ministrze! Szanowni Państwo Senatorowie!

W dniu 6 maja odbyliśmy posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, podczas którego omawialiśmy uchwaloną przez Sejm ustawę o – powiem tak w skrócie – pomocy dla studentów. Rzeczywiście było to posiedzenie, na którym rozpatrywaliśmy wiele poprawek. Uczestniczyli w tym posiedzeniu również przedstawiciele Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Nad każdą proponowaną poprawką każdy uczestniczący w posiedzeniu mógł się wypowiedzieć. Dwie tylko ze zgłoszonych dwudziestu poprawek nie zostały przyjęte przez komisję. Dwie albo cztery poprawki – nie potrafię w tej chwili powiedzieć dokładnie ile – zostały zaproponowane przez przedstawicieli Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. W trakcie posiedzenia została ogłoszona przerwa w celu osiągnięcia konsensusu, bo po to ona została zarządzona, podczas której rozważano wnikliwie, na ile te poprawki służą studentom, na ile nie burzą uchwalonej ustawy i na ile są dla nich korzystne. Zresztą stanowisko komisji w sprawie tych poprawek było właściwie jednogłośnie. W każdym głosowaniu wszyscy obecni senatorowie głosowali za. W związku z tym jestem przekonana, że pochyliliśmy się nad tą ustawą w sposób właściwy, z ogromną troską oraz że wszystkie dwadzieścia wniesionych do ustawy poprawek to te, które były możliwe do zgłoszenia.

W tej chwili stajemy wobec nowej sytuacji. Trochę trudno mi zrozumieć to, co państwo mówicie, że to nie była właściwa reprezentacja studentów albo że brakowało między państwem porozumienia, zresztą nie chciałabym na ten temat dywagować. Wydaje mi się, że dotychczas przyjęte poprawki nie były przyjęte pochopnie, a więc wnioskuję, aby one zostały podtrzymane i aby komisja przyjęła je i zaproponowała Wysokiej Izbie w dniu jutrzejszym. W sprawie zaś nowych poprawek moja opinia jest negatywna. To tyle. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Za panią senator muszę powiedzieć, że mamy do czynienia z co najmniej dziwną sytuacją, bo ja również zgłaszałem poprawki, które otrzymałem od Parlamentu Stu-

dentów Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentowanego przez przewodniczącego Komisji Socjalno-Ekonomicznej Arkadiusza Doczyka. Były to uwagi spisane na piśmie, więc troszeczkę mnie zastanawia obecna sytuacja, zwłaszcza po wypowiedzi pana ministra, że parlament przedstawił swoje uwagi, wszystkie zostały przedyskutowane, osiągnięto konsensus, więc skąd te dziwne niedomówienia. Chciałbym poza tym powiedzieć, że przejąłem te uwagi, bo uważałem, że niektóre z nich są całkiem rozsądne.

Myślę, że – tak jak pan minister powiedział na początku – generalna strategia, iż pomoc studencka ma być kierowana poprzez studentów jest dobrym rozwiązaniem. Tak samo myślę – i tu nie mam żadnych wątpliwości – że kwestia autonomii i samorządności uczelni jest sprawą kluczową. Z tym że w wielu poprawkach, do których słuszności się przekonałem, zostają spełnione te warunki, że zarówno autonomia, jak i samorządność będą zachowane. Chodzi tylko o to, że parlament czy reprezentacja studentów uczelni na różnych poziomach, na różnych szczeblach będzie współdecydowali o tym, co ma się dzieć dalej z tymi środkami. Tym niemniej uważam, że skoro znajdujemy się jeszcze w miejscu, gdzie możemy się zastanowić ponownie nad tym, to raczej nie działałbym czy nie mówił tak jak pani przewodnicząca, że już tamto zostało rozpatrzone, więc to zostawmy. Myślę, że jeżeli propozycje będą rozsądne, to trzeba i można je przyjąć do końca procesowania nad tą ustawą. I dlatego powinniśmy po kolei rozpatrywać te poprawki, bo inaczej pewnie się nie da, i przyjmować je albo odrzucać. Ale moim zdaniem te założenia generalne, o których mówił pan minister, oczywiście muszą być spełnione.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Kto z państwa senatorów jeszcze chciałby zabrać głos?

Pani senator Janowska, proszę bardzo.

Senator Zdzisława Janowska:

Panie Przewodniczący! Pani Przewodnicząca! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

Rzeczywiście te poprawki trafiły do Klubu Senackiego Socjaldemokracji Polskiej parę dni temu, tym niemniej reprezentacja studentów Krakowa, Warszawy, czyli Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego, była od początku maja w kontakcie z panią minister Banach. Była szeroka konsultacja, więc chyba nie powinno się twierdzić, że akurat w tym gronie nie można było dostrzec pewnych uchybień w ustawie.

Chciałabym zwrócić uwagę na pewne kwestie, które podnosiłam dzisiaj na posiedzeniu plenarnym Senatu i które tuż przed posiedzeniem naszej komisji były przedstawione panu ministrowi. W jakimś stopniu pan minister wyrażał aprobatę dla pewnych rozwiązań. Kwestia, która niewątpliwie nie została rozwiązana, a która nie zostanie zakwestionowana, dotyczy różnych rozliczeń roku akademickiego. Otóż trzeba doprecyzować w ustawie pojęcie „rok akademicki”. Studenci szkół wyższych nie na wszystkich kierunkach rozpoczynają naukę w październiku. I tutaj jest błąd, jeśli się przyznaje stypendium po pierwszym roku, bo przecież ten pierwszy rok na każdej uczelni inaczej przebiega. Myślę, że to nie budzi chyba żadnych zastrzeżeń.

Propozycja, do której chciałabym ogromnie państwa przekonać, polega na tym, ażeby ustalić minimalne kryterium dochodowe. Ta młodzież, która do nas przysłała, ona broni studentów najslabszych ekonomicznie i broni osoby studiujące, które są niepełnosprawne. To środowisko zauważyło, że w tych odbiciach ustawowych każdy coś tam zyskuje, ale najmniej zyskują ci, którzy najbardziej tego potrzebują. I w związku z tym ważne jest ustalenie minimalnego kryterium dochodowego uprawniającego do otrzymania stypendium na poziomie progu interwencji socjalnej – to kryterium zostało wzięte z nowo uchwalonej ustawy o pomocy społecznej – bo w tej chwili obowiązują na poszczególnych uczelniach różne kryteria. Nie ma minimalnego progu dochodowego, który mógłby być podwyższony, ale nie zaniżany przez daną uczelnię. Sprawdzałam i koledzy to sprawdzali, mamy potwierdzające to dokumenty, że jest to kryterium na poziomie 316 zł. To się odnosi do ustawy art. 152c...

(Głos z sali: Ust. 2.)

Tak, tak, tak, ale chodzi mi nie o świadczenie rodzinne, lecz o ustawę o pomocy społecznej. Po sprawdzeniu okazuje się, że są uczelnie, które zaczynają od progu 180 zł czy 200 zł, a więc jest to praktykowane, natomiast ta sytuacja uniemożliwiłaby takie zachowania.

Wiemy o tym – studenci też podnoszą te kwestie i mają na to poparcie – że dzieci w szkole podstawowej i średniej oraz młodzież studencka są niedożywieni. Ta ustawa zrównała szanse wszystkich i to bardzo dobrze. Przyznała stypendia wszystkim, bez względu na typ uczelni, ale tak naprawdę ustawa zlikwidowała dopłaty do posiłków. Nie ma bowiem dopłat do posiłków. W związku z tym jest propozycja, ażeby wśród form pomocy w art. 152, gdzie mówimy o ubieganiu się o pomoc materialną, znalazła się również dopłata do posiłku.

I jeszcze jedna kwestia, która mnie przekonuje i może państwa przekona. Chodzi o sytuację osoby niepełnosprawnej. Dla studenta niepełnosprawnego proponuje się w tej ustawie specjalne stypendium. I tak jak tutaj koledzy przed chwilą uświadomiali nam wszystkim, że, korzystając ze środków funduszu dla osób niepełnosprawnych, zbudowaliśmy możliwości studiowania dla osób niepełnosprawnych, tylko że możliwość studiowania przez osoby niepełnosprawne z racji bardzo trudnej sytuacji bytowej i traktowania tego człowieka jako korzystającego tylko z jednego rodzaju stypendium, czyli stypendium socjalnego, uniemożliwia mu faktycznie korzystanie ze stworzonych przez państwo dogodnych warunków wjazdu na uczelnię, poruszania się po uczelni. Wylewamy w pewnym sensie dziecko z kąpielą.

I jedna kwestia, którą podnosił kolega, a w tej chwili gdzieś zniknął. Opowiadał mi, że był na spotkaniu z rektorami uczelni, gdzie w których nie przewiduje modernizacji.

(Głos z sali: Nie zniknął, jest.)

Jest. Ach, przepraszam, jesteś tam na najważniejszym miejscu. A więc kwestia modernizacji, która była zapisana w ustawie, i cieszę się, że kolega to zauważył, ponieważ remont to nie modernizacja. Domy studenckie mogą ulegać dalszej dewastacji, to są w końcu nasze dobra z lat siedemdziesiątych i może trochę później i nie ma zapisu, który mówiłby, że z tego funduszu przewiduje się możliwość przeprowadzenia modernizacji. To wszystko, co chciałam powiedzieć. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Kto jeszcze z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie?
Proszę bardzo, pan senator Bachleda-Księdzularz.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

W tym układzie mam tylko jedno pytanie, bo w pewnym sensie zaczynamy pracę nad tą ustawą od nowa. Czy uwagi studentów są już po uwzględnieniu poprawek komisji czy też odnoszą się jeszcze do ustawy, która wyszła z Sejmu?

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Nie, nie, te uwagi zostały wniesione po posiedzeniu komisji. Pani senator Irena Kurzępa wyraźnie powiedziała, że komisja przyjęła dwadzieścia poprawek, natomiast pozostałe poprawki zostały zgłoszone dzisiaj przy aktywnym udziale pani senator Zdzisławy Janowskiej, która reprezentuje w dużym stopniu tych, którzy je zgłaszali.

Czy są jeszcze jakieś zapytania w tej sprawie?

(Głos z sali: Czy można udzielić głosu tej młodzieży?)

A czy mam rozumieć, że ci młodzi ludzie nie potrafią podnieść ręki? Pani senator musi za nich wykonywać tę czynność?

Może zechce się pan przedstawić.

**Przewodniczący Sekcji Socjalnej
Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego
Szymon Szadkowski:**

Szymon Szadkowski, przewodniczący Sekcji Socjalnej Zarządu Samorządu Studentów UW.

(Przewodniczący Marian Żenkiewicz: Uniwersytetu Warszawskiego?)

Tak.

(Przewodniczący Marian Żenkiewicz: Czyli jasno określimy, pan reprezentuje tylko i wyłącznie Uniwersytet Warszawski.)

Reprezentuję Uniwersytet Warszawski.

Te poprawki, które zostały zgłoszone przez naszą grupę, były konsultowane i tworzone wspólnie z ośrodkami akademickimi: krakowskim, wrocławskim i warszawskim. To jest nasze wspólne zdanie na ten temat. Moje wygłaszane zdanie można traktować w pełni jako zdanie Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Politechniki Warszawskiej i Uniwersytetu Wrocławskiego.

(Przewodniczący Marian Żenkiewicz: Nie, nie, powiedzmy precyzyjnie: przedstawiciel studentów tych uczelni.)

Tych uczelni, tak.

(Przewodniczący Marian Żenkiewicz: Przedstawiciel studentów tych uczelni, a nie samych uczelni, bo to są dwie różne sprawy. Proszę bardzo.)

Chciałbym zapytać tutaj wszystkich, czy tak bardzo ważne jest wprowadzenie tej ustawy szybko, ale z błędami, które będą powodowały, że pomoc nie będzie trafiała do tych najbardziej potrzebujących. Czy nie lepiej byłoby poświęcić jeszcze trochę czasu i naprawić tę ustawę i stworzyć taką, która w pełni uwzględniałaby potrzeby

wszystkich studentów? Bo jeżeli chodzi o szybkie wprowadzenie ustawy, to mieliśmy już okazję oglądać kilka takich przykładów...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przepraszam, dobrze, już nie będę się niepotrzebnie rozwodził.

Może odniósłbym się do naszych pierwszych zgłoszonych propozycji. Chcielibyśmy rozdzielić formy pomocy materialnej, czyli stypendium socjalne oddzielić całkowicie od stypendium dla osób niepełnosprawnych i od dopłaty do zakwaterowania. Dlaczego? Kolega przygotował dla państwa wykres przedstawiający to, co może spowodować wprowadzenie tej ustawy – to jest na pierwszej stronie – i sytuację, która nastanie po wprowadzeniu naszych poprawek, czyli rozdzieleniu tych wszystkich form pomocy materialnej. Jeżeli stypendium socjalne zostanie powiększone z tytułu niepełnosprawności i z tytułu zamieszkiwania poza miejscem studiowania czy w miejscu studiowania, otrzymujemy bardzo widoczną i wyraźną lukę w dochodach studentów, którzy mieszczą się w progu stypendium socjalnego, a którzy już chociażby o 1 zł przekroczą kwotę uprawniającą do otrzymania stypendium socjalnego. Takie osoby: niepełnosprawne i mieszkające poza miejscem studiowania, nie będą kwalifikowane do ubiegania się o stypendium dla osób niepełnosprawnych i o dopłatę do zakwaterowania. Nasza propozycja jest jeszcze połączona z inną zmianą tej ustawy, nie z określeniem maksymalnego dochodu, dzięki któremu student może się o to ubiegać, lecz z określeniem minimalnego dochodu i pozostawienie tej autonomii oraz samorządności uczelniom, by tę kwotę zwiększyć, a nie zmniejszyć. Bo kiedy ustalimy najwyższy próg, to uczelnie, korzystając ze swojej samorządności, będą w niektórych może przypadkach obniżały próg tak nisko, że studenci najbiedniejsi nie będą w stanie utrzymać się na uczelni. A największa ilość środków z Funduszu Pomocy Materialnej będzie wtedy szła na potrzeby studentów uczących się najlepiej, czyli na stypendia naukowe.

Nasza poprawka w tej sprawie powoduje, że jeżeli uczelnia otrzyma możliwość ustalenia progu do ubiegania się o stypendium socjalne, a także do ubiegania się o dopłatę do zakwaterowania, wyżywienia i o stypendium dla osób niepełnosprawnych – przy czym te kwoty będą musiały być różne, jeżeli zostawimy uczelniom samorządność – to wtedy nie będziemy mieć sytuacji, w której student, przekraczając chociażby o 1 zł próg dochodu uprawniającego do otrzymania stypendium socjalnego, przestaje automatycznie otrzymywać wszystkie inne formy pomocy.

To są dwa założenia, które są bardzo ze sobą związane, a o których przed chwilą rozmawialiśmy. W najbliższym czasie chciałbym powiedzieć też o innych naszych propozycjach.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Przepraszam bardzo, ale w jakiej formule w tej chwili mamy dyskutować? Jak rozumiem, wnioski zostały zgłoszone przez grupę senatorów i właściwie uzasadnienie tych wniosków spoczywa w rękach pani senator jako przedstawiciela wnioskodawców. Wystąpienie państwa jest pewnego rodzaju opinią do tego i prosiłbym bardzo, skoro państwo wypowiadacie się, żebyście ograniczyli się tylko do generalnych stwierdzeń, bo i tak później, głosując nad poszczególnymi poprawkami, będziemy się musieli nad nimi zastanawiać. Jeśli teraz rozdzyskutujemy się nad generaliami, to nie wyjdziemy z tej sali przed północą, a jeżeli tak długo będziemy siedzieć, to najprawdopodobniej nie przyjmujemy ustawy.

Jeżeli panowie macie jeszcze coś generalnego do powiedzenia, to bardzo proszę krótko i zdecydowanie.

(Przewodniczący Sekcji Socjalnej Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego Szymon Szadkowski: Przepraszam, ale nie wiedziałem, że taka będzie forma rozmowy.)

Proszę pamiętać, że debata w Sejmie na ten temat trwała pół roku, wasi przedstawiciele uczestniczyli w niej i mieli bardzo dużo czasu, przedstawiając te uwagi.

(Przewodniczący Sekcji Socjalnej Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego Szymon Szadkowski: Dobrze. Dziękuję bardzo. Nie mam nic więcej do powiedzenia.)

Proszę bardzo, pan senator.

Senator Edmund Wittbrodt:

W tej sytuacji to już naprawdę nie wiem, kto co zgłasza ani kto kogo reprezentuje. W tej chwili słyszę, że jest to grupa, która jest reprezentowana przez kilka ośrodków. Moje pytanie kieruję do panów, jak to się ma do opinii, którą przedstawia Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i dlaczego te uwagi nie są przedstawiane jako wniosek całego parlamentu studenckiego. Jak to się ma do reprezentacji całości samorządu studenckiego i tych ośrodków, które panowie reprezentujecie?

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, zrozumiałem, że po prostu państwo senatorowie oparli się na wybranych grupach studentów, którzy złożyli tego typu propozycję dalszych zmian i zgłosili je w Senacie, natomiast Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej już raz w tej sprawie zajął swoje stanowisko in gremio.

Senator Edmund Wittbrodt:

Tak, ale mimo wszystko proszę o wyjaśnienie, dlatego że otrzymałem materiał na piśmie, w którego nagłówku widnieje Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, czyli dokładnie tak jak ja mówiłem, że są to uwagi Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Taki mam dokument na piśmie i dlatego prosiłbym o wyjaśnienie.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Jasne, jasne.

Czy pani senator może to wyjaśnić?

Senator Zdzisława Janowska:

Chciałabym powiedzieć, że część poprawek, które się tutaj znalazły, rzeczywiście znajduje się również w tym dokumencie Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej – a wiem to od studentów i może oni najlepiej to powiedzieliby, ponieważ mają z nim bezpośredni kontakt – i jestem zdziwiona, że jakoś do tej pory nie były one brane pod uwagę.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Nie, nie. Pani Senator, wszystkie uwagi Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie debaty sejmowej, a następnie debaty w komisji senackiej w dniu 6 maja zostały przedyskutowane. W tej chwili mamy do czynienia z nowymi propozycjami i powiedzmy sobie jasno, że niezależnie od tego, kto pod nimi się podpisał, to Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej już raz w tej sprawie zabrał głos i debata nad tym trwała prawie pół roku...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Proszę państwa, proponuję wobec tego tak.

**Przewodniczący Sekcji Socjalnej
Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego
Szymon Szadkowski:**

Przepraszam, ale jeszcze raz chciałbym zabrać głos w tej sprawie.

Uważamy, że byliśmy niegodnie reprezentowani przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Pan Dobczyk otrzymał nasze poprawki – były to poprawki największych uczelni Polski – ale nie przedstawił ich w jakiegokolwiek formie odpowiednim władzom. Uważamy, że takie zachowanie naszego przedstawiciela było między innymi spowodowane tym, iż pan Dobczyk jest osobą nową i nie w pełni zorientowaną w tych problemach, ponieważ studiuje na uczelni niepaństwowej, która nie boryka się z takimi problemami. Może dla niego jako dla naszego przedstawiciela w parlamencie te nasze uwagi były nieistotne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję, ale jednocześnie, Proszę Pana, muszę panu powiedzieć, że odrzucam całkowicie pańskie tłumaczenie, dlatego że jeżeli szlibyśmy drogą pańskiego tłumaczenia, to jutro spotkalibyśmy się z następną grupą studentów, która oświadczyłaby, że przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej jest niekompetentny i nie ma ich upoważnienia. Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej wypowiedział się w tej sprawie i to jest dla nas ważne, natomiast państwo macie prawo dzisiaj, i skorzystaliście z niego, dodatkowo się wypowiedzieć i te wasze uwagi zostaną wzięte pod uwagę. Komisja nie będzie jednak rozstrzygała, czy wasz przewodniczący miał prawo mówić czy nie miał prawa, czy jest kompetentny czy nie, to jest absolutnie poza sferą działania komisji.

Proszę bardzo, pan senator Bachleđa-Księdzularz.

Senator Franciszek Bachleđa-Księdzularz:

Po zapoznaniu się z tymi schematami mam pytanie, o jaką skalę wzrasta ilość środków przeznaczonych na ten cel i czy one są jakoś zabezpieczone.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Rozumiem, że to pytanie jest kierowane do pana ministra i pani minister, więc prosiłbym państwo o odpowiedź.

To, kto z państwa na nie odpowie, pozostawiam państwa wyborowi.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:

Może ja odpowiem na to pytanie, choć oboje z panią minister reprezentujemy rząd w tej sprawie.

Mówiłem na posiedzeniu plenarnym Senatu o tym, że z uwagi na wyrok Trybunału Konstytucyjnego pomocą materialną objęta jest cała studująca młodzież, niezależnie od tego, czy studiuje na studiach stacjonarnych, zaocznych, wieczorowych czy eksternistycznych, czy w uczelniach państwowych, czy niepaństwowych. Krótko mówiąc, objęte nią jest milion osiemset tysięcy studentów, oczywiście tych, którym będzie ta pomoc materialna przysługiwała. Na to zostało przeznaczone dodatkowe 700 milionów zł. Do 840 milionów zł dodaje się te 700 milionów zł, a więc w tym roku jest to 1 miliard 540 milionów zł plus 200 milionów zł przeznaczone na kredyty dla studentów. W naszej ocenie i w naszym odczuciu na tę pomoc materialną według zaproponowanej ustawy tych środków wystarczy i nie obawiam się, że gdziekolwiek mogłoby ich zabraknąć.

Wracając do tego, Panie Przewodniczący, o czym teraz dyskutujemy, a co przed chwilą przedstawiali studenci, to nie wiem, w jakim zakresie my będziemy o tym mówili, bo każda złotówka generuje kolejne złotówki. Jeżeli to przemnożymy przez dużą liczbę studentów, to tych środków może być za mało.

Nie będę się do tego ustosunkowywał, bo na przykład pani poseł Banach przedstawiała tylko jedną sprawę, natomiast dzisiaj dowiaduję się, że pani poseł Banach prowadziła rozmowy ze studentami i przedstawiła wiele kwestii. Powiem szczerze, że jesteśmy przerażeni, bo wprowadzenie osiemdziesiąt trzech zmian do ustawy to jest już w pewnym sensie nowa ustawa.

(Głos z sali: Panie Ministrze, ale to są przecież...)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Ale proszę panu ministrowi...

(Głos z sali: To trzeba podzielić na pół.)

Pani Senator, proszę pozwolić skończyć panu ministrowi.

(Głos z sali: Jedno – szkoły niższe, drugie – szkoły zawodowe, dlatego pan ma...)

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:

Panie Przewodniczący, zakończyłem swoje wystąpienie. Podałem wielkość kwoty, która jest przeznaczona na stypendia, i przy tym systemie, który jest, gwarantujemy, że nie powinno być żadnych zmian. Jeżeli wprowadzimy zmiany, a te będą porządkowały coś, czego nie dostrzegliśmy, to bardzo proszę, natomiast jeżeli będziemy ruszali struktury, system, to już nie odpowiadam za to.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję.

Rozumiem, że nie dysponujemy teraz żadnym konkretnym wyliczeniem, które pokazałoby nam ewentualne skutki wszystkich zgłoszonych dzisiaj poprawek. Czy taka jest odpowiedź na to pytanie pana senatora...?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

Kto jeszcze z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

(Senator Zdzisława Janowska: Żadna z tych poprawek nie powiększy potrzeby gromadzenia dalszych środków.)

Rozumiem, że to jest opinia pani senator, ale ja na przykład nie mam przed sobą żadnych dokumentów, które uprawniałyby mnie do tak kategorycznego stwierdzenia.

Jeszcze raz proszę o zabranie głosu.

**Przewodniczący Sekcji Socjalnej
Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego
Szymon Szadkowski:**

Uważam, że te poprawki nie zwiększą ilości środków potrzebnych na Fundusz Pomocy Materialnej. Jeżeli Fundusz Pomocy Materialnej zostanie utrzymany w tegorocznej postaci plus te 700 milionów zł zagwarantowanych na wejście nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym, to dzięki tym poprawkom i tym pieniądзом, którym uczelnie będą dysponowały dzięki swojej właśnie samorządności, będą mogły za pomocą nowego rozdziału tej samej ilości pieniędzy funkcjonować. My nie mówimy tutaj o dodatkowej kwocie, którą będziemy wymagali, aby weszły te nasze poprawki, ale mówimy o tym, co można uzyskać dzięki tej samej ilości pieniędzy, czyli uzyskamy, że te pieniądze trafią do najbardziej potrzebujących i będą rozdane w sposób najbardziej, według nas, odpowiedni. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Czy pani minister finansów zechce do tego się ustosunkować?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Czy ja jeszcze o jednej kwestii mógłbym powiedzieć?)

Czy mam rozumieć, że tylko pan minister się ustosunkuje do tego?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Ja też.)
Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Pani minister mi tutaj podpowiada, że ta ustawa nie zamyka ustaw o systemie pomocy materialnej. W Sejmie jest ustawa o szkolnictwie wyższym i te wszystkie zapisy tam się znajdują. Jeżeli mamy wprowadzać zmiany, to te, które są najbardziej konieczne, jeżeli takie w ogóle są. Będziemy mieli kilka miesięcy co najmniej na to, żeby zobaczyć, czy dzieje się cokolwiek złego w tym zakresie i wtedy można by wprowadzić zmiany w ustawie o szkolnictwie wyższym.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Tak jest, potwierdzam, że projekt ustawy o szkolnictwie wyższym wpłynął już do Sejmu i że rozpoczęły się już prace nad nim, a zatem na pewno jest jeszcze możliwość, o czym pan minister mówi, pewnej korekty tego w tamtym dokumencie.

Czy ktoś jeszcze z państwa senatorów chciałby zabrać głos?
Proszę bardzo, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Chciałabym tylko powiedzieć krótko na temat uzupełnienia ustawy o zapisy dotyczące modernizacji, które były tutaj podnoszone.

Otóż problem polega na tym, że generalna zasada jest taka, iż z budżetu państwa nie mogą iść z dwóch źródeł środki na to samo zadanie. W art. 24 ustawy o szkolnictwie wyższym jest powiedziane, na jakie cele mogą być przeznaczone dotacje z budżetu państwa. Tych celów jest siedem. Jednym z nich są dotacje inwestycyjne, czyli pojęcie „modernizacja” mieści się w pojęciu „inwestycja”. Czyli uczelnia ma prawo dostać środki na modernizację, ale jako dotację inwestycyjną. Gdybyśmy wprowadzili teraz możliwość finansowania modernizacji z dotacji przeznaczonej na pomoc materialną dla studentów, to oznaczałoby, że w ustawie budżetowej te środki musiałyby być rozbite na dwa cele. Nie ma takiej możliwości, żeby w ramach jednego tytułu dotacji finansować i pomoc materialną jako taką, i wydatki inwestycyjne. W tym przypadku mielibyśmy do czynienia z taką sytuacją, że już na poziomie ustawy należałoby tę dotację rozbić na dwa cele, ale wtedy uczelnie nie mogłyby korzystać ze środków pochodzących z dotacji inwestycyjnej, tylko trzeba byłoby wybrać albo jedną, albo drugą.

Proponuję, żeby jednak została dotacja inwestycyjna, dlatego że tutaj są lepsze możliwości i łatwiej to finansować z tych środków niż z tych przeznaczonych na pomoc materialną.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos?

Skoro nie, to, proszę państwa, przystępujemy w związku z tym do głosowania nad poszczególnymi poprawkami.

Przypomnę, że pani senator Irena Kurzępa zgłosiła wniosek, który nie bardzo ze względów proceduralnych mogę spełnić, a mianowicie zgłosiła wniosek, żeby przyjąć wszystkie poprawki, które zostały przyjęte na poprzednim posiedzeniu komisji, natomiast odrzucić wszystkie pozostałe. Ponieważ to ze względów proceduralnych i ze względu na fakt, że pewne treści przeplatają się ze sobą, jest niemożliwe, proponuję przyjęcie nieco dłuższego trybu procedowania. Musimy przegłosować wszystkie osiemdziesiąt trzy poprawki, z tym że ja mam zaznaczone te poprawki, które były przyjęte uprzednio przez komisję, i kolejno, poddając poprawki pod głosowanie, będę wskazywał na to, czy jest to poprawka przyjęta już uprzednio przez komisję, czy jest to poprawka nowa. Pod pojęciem „poprawka nowa” będę rozumiał te wszystkie poprawki, które zostały zgłoszone na dzisiejszym posiedzeniu plenarnym Senatu.

Nie widzę sprzeciwu i w związku z tym przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza, którą należy przegłosować łącznie z poprawką czterdziestą czwartą, jest nowa.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, zechce podnieść rękę.

(*Głos z sali: Może jakieś wyjaśnienie?*)
(*Głos z sali: Może wyjaśnienie Biura Legislacyjnego?*)
(*Głos z sali: To nie są poprawki Biura Legislacyjnego.*)
Dobrze, pójdziemy dłuższą drogą.
Proszę bardzo.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.
Może powiem krótko, że poprawki te zmierzają do tego, aby rektor w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego dokonywał nie tyle podziału dotacji, ile całego Funduszu Pomocy Materialnej. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo...
(*Wypowiedzi w tle nagrania*)
Nie, nie, w tej chwili już nie ma dyskusji.
A co rząd na to?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Stanowisko nasze jest całkowicie negatywne w tej sprawie.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.
Poddaję poprawkę pod głosowanie.
Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, zechce podnieść rękę. (0)
Kto jest przeciwny? (10)
Kto się wstrzymał od głosu? (2)
Dziękuję. Poprawka została odrzucona.
Poprawka druga, która zostanie przegłosowana łącznie z poprawkami piątą, czterdziestą trzecią i czterdziestą ósmą.
Proszę bardzo, Panie Mecenasie.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo, ta poprawka dotyczy właśnie kwestii modernizacji, o której przed chwilą mówiła pani minister. To może tyle. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.
Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek? (0)

Kto jest przeciwny? (10)

Kto się wstrzymał od głosu? (2)

Dziękuję. Poprawki zostały odrzucone.

Poprawka trzecia. W tym przypadku również mamy do czynienia z poprawką, która będzie musiała być przegłosowana z wieloma innymi poprawkami. W dodatku ich przyjęcie wykluczy głosowanie nad całym szeregiem innych poprawek.

Panie Mecenasiu, proszę o wyjaśnienie.

Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Dziękuję.

Ta cała grupa poprawek, które należy przegłosować łącznie, oddaje koncepcję, o której mówiła pani senator Janowska. One wiążą się ze zmianą czy rozszerzeniem katalogu form pomocy materialnej dla studentów i wszelkimi konsekwencjami z tego wynikającymi. Przyjęcie tych poprawek wykluczy głosowanie nad innymi poprawkami, które w jakikolwiek sposób nakładają się na przepisy zmieniane, a także wykluczy głosowanie nad poprawką pana senatora Wittbrodta, który zaprezentował troszeczkę inną koncepcję. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję.

Proszę jeszcze chwileczkę zaczekać, zrobię porządek u siebie, żebym się nie pogubił w tym wszystkim i żeby nie było później problemu.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc:

Panie Przewodniczący, czy mogę?)

Proszę bardzo, stanowisko rządu.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu

Tadeusz Szulc:

Chciałbym powiedzieć jedno zdanie. Dlaczego jesteśmy przeciwni? Dlatego, że wprowadzenie tego zapisu zburzy system, który został wypracowany wraz ze studentami.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek, zechce podnieść rękę. (1)

Kto jest przeciwny? (9)

Kto się wstrzymał od głosu? (2)

Dziękuję. Poprawki zostały odrzucone.

I teraz musimy zrobić porządek, czyli wykluczy to głosowanie nad poprawkami...

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Nie, inaczej, głosujemy dalej, Panie Przewodniczący.)

Pan czywa nad tym?

(*Starszy Referent do Spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Tak. Te poprawki nie zostały przyjęte.)

Dobrze. Przechodzimy zatem do poprawki czwartej.

Panie Mecenasiu...

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Chwileczkę, tylko sobie zaznaczę, tak żeby się potem nie pogubić. Panie Przewodniczący, czy można?)

...proszę bardzo.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Teraz powinniśmy głosować nad poprawkami czwartą i czterdziestą siódmą. Poprawki te zaproponował pan senator Wittbrodt i one zmierzają do tego, aby wyrazy „stypendia i zapomogi” zastąpić wyrazem „świadczenie”.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję.

Panie Senatorze, czy mógłby pan podać, co to w praktyce zmieni?

Senator Edmund Wittbrodt:

Pojęcie „świadczenie” jest szersze, bo w nim mieszczą się wszystkie te elementy, o których mowa była wcześniej. Jeżeli wydzielamy nowe elementy i mówimy, jakiego rodzaju to są stypendia, to one mają ogólnie charakter świadczeń.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

To znaczy generalnie można powiedzieć, że stypendia i zapomogi to są świadczenia, w związku z tym wydaje mi się, że ta poprawka nie miałaby znaczenia merytorycznego. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję.

(*Głos z sali*: A nagrody są świadczeniem czy nie?)

Czy nagrody są świadczeniem czy nie?

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Ale to chodzi tylko o świadczenia w ustawie.)

Dobrze.

Proszę państwa, przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek czwartej i czterdziestej siódmej, zechce podnieść...

(*Senator Franciszek Bachleda-Księżdzularz*: Czy mogę, Panie Przewodniczący?)

Proszę.

Senator Franciszek Bachleda-Księżdzularz:

Mam pytanie: czy rzeczywiście jest tak, że to pojęcie obejmuje to wszystko? Czy obejmuje na przykład dopłaty?

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Panie Ministrze, czy może pan to wyjaśnić?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Dopłata jest świadczeniem. Dlaczego nazywaliśmy to tylko pomocą materialną? Dlatego, że nie uwzględnialiśmy formy dopłat do stołówek i domów studenckich. Ponieważ ich jako takich nie ma, szczególnie zlikwidowane zostały dopłaty do stołówek studenckich, dlatego zrezygnowaliśmy z tego zapisu. Ale w naszym odczuciu to nie burzy porządku.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Jeszcze chciałbym zwrócić uwagę, że określeniem „świadczenia” ustawodawca posługuje się chociażby w art. 152 ust. 1, gdzie mówi „świadczenia, o których mowa w art. 152”, a więc ustawodawca sam zakłada, że zarówno stypendia, jak i zapomogi są świadczeniami.

Jeżeli chodzi o art. 27a ust. 3, to moim zdaniem, czy to będą stypendia i zapomogi, czy to będą same świadczenia, nie zmienia koncepcji. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, pan senator Gierek.

Senator Adam Gierek:

Mnie się wydaje, że jednak zmienia koncepcję, ponieważ jeżeli się mówi „świadczenia”, to każdy uważa, że jemu się to należy, natomiast jeżeli się rozdziela na stypendia i jakieś jeszcze innego rodzaju świadczenia, to wiadomo za co. Dlatego jednak byłbym za tym, żeby to różnicować i żeby tego nie traktować jednakowo. Jestem za utrzymaniem poprzedniej koncepcji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

A zatem przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek czwartej i czterdziestej siódmej, zechce podnieść rękę. (3)

Kto jest przeciwny? (9)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję. Poprawki zostały odrzucone.

Przechodzimy do poprawek siódmej i pięćdziesiątej.

Panie Mecenasiu, proszę o wyjaśnienie.

Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Poprawka siódma dotyczy art. 27a ust. 5. Przewiduje ona mianowicie, że z Funduszu Pomocy Materialnej dla studentów będą mogły być również finansowane nie tylko remonty i modernizacja, lecz również inwestycje w domach i stołówkach studenckich. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Rozumiem, że pani minister w tej sprawie już się wypowiedziała przed chwilą.

Czy są jeszcze pytania w tej sprawie?

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Pytanie tylko, czy tutaj tą nowością są inwestycje czy modernizacja?)

(*Głosy z sali:* Inwestycje.)

Inwestycje.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu

Tadeusz Szulc:

À propos modernizacji. Jest wprowadzony zapis dotyczący modernizacji. Zadbaliśmy o to, żeby była ta modernizacja, ale we właściwym miejscu umieszczona, w domach studenckich i środkach domów studenckich. Rozszerzenie jej przyniosłoby taki skutek, o jakim mówi pani minister.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Przystępujemy do głosowania.

Kto państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki siódmej...?

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Panie Przewodniczący, czy można wobec tego mieć pytanie?)

Proszę bardzo.

Senator Edmund Wittbrodt:

Poprzednio dyskutowaliśmy nad tym, że dodanie słowa „modernizacja” burzy system, dlatego że są na to odpowiednie środki, a teraz okazuje się, że umieszczenie go w tym miejscu niczemu nie przeszkadza. Jak to więc jest?

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Panie Senatorze, modernizacja ze środków wypracowanych przez domy studenckie, wpłaty plus... a nie z dotacji. I tam ona może być i ona jest tam potrzebna, uczelnie to zaakceptowały, natomiast nie może być ze środków przydzielonych zewnętrznie.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Jasne. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki siódmej, zechce podnieść rękę. (1)

Kto jest przeciwny? (10)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję. Poprawka została odrzucona.

Teraz mamy w kolejności poprawkę dziewiątą i ona zostanie przegłosowana łącznie z całą grupą poprawek.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję.

Jak już mówiłem, jest to grupa poprawek związana, że tak powiem, z koncepcją pana senatora Wittbrodta. Te poprawki muszą zostać przegłosowane łącznie i ich przyjęcie wykluczy głosowanie nad poprawką trzydziestą siódmą. One dotyczą rozszerzenia katalogu form świadczeń pomocy materialnej. Pan senator proponuje, aby formą świadczenia pomocy materialnej były również stypendia specjalne dla osób niepełnosprawnych oraz dopłaty do posiłków w stołówkach studenckich. To jest ten katalog z art. 152 i 75. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania w tej sprawie?

Proszę bardzo, pan senator Gierek.

Senator Adam Gierek:

Dostaliśmy od kolegów te wykresy i tutaj na tym drugim wykresie jest pokazane właśnie to rozszerzenie, a pociąga to niewątpliwie za sobą zwiększone wydatki, ponieważ dotyczy średnich dochodów na jednego członka w rodzinie, znacznie wyż-

szych, bo od 400 do 800 zł. Wobec tego jak to się ma do tych pieniędzy, o których mówił pan minister. Czy to są dodatkowe pieniądze czy to się w tym mieści?

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Panie Senatorze, właściwie odpowiedź na to pytanie padła wcześniej, to znaczy...

(*Senator Adam Gierek: Nie, nie było odpowiedzi.*)

Nie, powiedzieliśmy, że wszystkie poprawki przedłożone dzisiaj Wysokiemu Senatowi nie są poparte analizą skutków ekonomicznych.

(*Senator Adam Gierek: Dobrze. Dziękuję.*)

I tak to rozumiemy, prawda, Panie Ministrze? Czy pan minister chciałby jeszcze coś dodać w tej sprawie?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu

Tadeusz Szulc:

Chciałbym tylko dodać jedno, że wprowadzenie dopłat do posiłków jest, proszę mi to wybaczyć, niepotrzebne. Zadzwoiłem do trzech uczelni i w jednej z tych uczelni spośród piętnastu tysięcy studentów studiów stacjonarnych w stołowce żywi się trzysta osób, w drugiej – czterysta osób, a w trzeciej – sześćset. Dlatego też wprowadzanie tego zapisu jest po prostu niecelowe.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Skoro nie ma pytań, to przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki dziewiątej, zechce podnieść rękę. (1)

Kto jest przeciwny? (10)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję. Poprawka została odrzucona.

Teraz przystępujemy do poprawki dwunastej, która zostanie przegłosowana łącznie z poprawkami piętnastą i pięćdziesiątą czwartą.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu, o interpretację.

Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Są to poprawki senatora Wittbrodta, zmierzające do tego, aby stypendium za wyniki w nauce mogło być przyznawane bez konieczności składania wniosku przez studenta. Przypomnę, że art. 152a ust. 1 stanowi, że świadczenia, takie jak stypendium socjalne, stypendium za wyniki w nauce lub w sporcie, będą przyznawane na wniosek studenta przez dziekana. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję.

Panie Ministrze, proszę o interpretację.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Zgadza się z takim zapisem.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Zgadza się pan z takim zapisem.

Rozumiem, że przyjęcie poprawek dwunastej, piętnastej i pięćdziesiątej czwartej, które mają być przegłosowane łącznie, spowoduje zmianę polegającą na tym, iż to dziekan z własnej inicjatywy będzie przydzielał stypendium naukowe.

Panie Senatorze, mam teraz pytanie do pana jako wnioskodawcy, czy tym samym odbieramy prawo studentom do składania wniosku o stypendium naukowe, czy to przechodzi w gestię dziekana.

Senator Edmund Wittbrodt:

To niczego nie zmienia. Jest tylko taka zmiana, że kiedy student może uzyskać stypendium za wyniki w nauce, nie musi sam o to występować. I proszę jeszcze zauważyć, że to jest tak sformułowane: może być przyznane bez konieczności, czyli uczelnia, wydział ma swoje zasady i w wielu uczelniach również dzisiaj tak jest, że się nie składa podań za dobre wyniki w nauce, bo dziekanat to wie, komu je przyznać i w tej sytuacji po prostu to będzie normą. Zmiana powodowałaby, że każdy musi o to wystąpić.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Rozumiem, że jest akceptacja dla tego wniosku ze strony ministerstwa. Dobrze, sprawa jest zatem jasna.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem wniosku pana senatora Wittbrodta? (12)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Panie Senatorze, trzy pańskie poprawki zostały przyjęte. Co to znaczy, jak wniosek jest dobrze umotywowany, wszyscy głosują za, nawet pan minister.

Przechodzimy do poprawki trzynastej, nad którą głosujemy łącznie z poprawkami szesnastą i pięćdziesiątą piątą.

Proszę, Panie Mecenasiu, o interpretację.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Poprawki trzynasta, szesnasta i pięćdziesiąta piąta, zgłoszone przez panią senator Janowską, zmieniają sposób kształtowania składu osobowego komisji stypendialnej i odwoławczej komisji stypendialnej, a mianowicie wskazują w sposób wyraźny, że dziekan lub rektor będą mogli powołać do pracy w komisji wyłącznie jednego pracownika uczelni.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.
Pan minister.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu

Tadeusz Szulc:

Panie Przewodniczący! Panie i Panowie Senatorowie!

Bardzo długo dyskutowaliśmy nad tym na posiedzeniu komisji sejmowej wraz ze studentami. Ta formuła została dlatego wypracowana, że to dziekan lub rektor odpowiada za środki budżetu państwa, jakie mu zostały przydzielone. Podam może przykład. Na którejś z uczelni, chyba na Uniwersytecie Gdańskim, są dwa samorzady studenckie i pytanie, który z samorządów będzie przyznawał te stypendia. Dlatego dla bezpieczeństwa tak to powinno być zapisane, jak zaproponowaliśmy. Sądzę, że w konsekwencji dziekani mogą scedować to prawo, prawdopodobnie często tak się odbywa, ale odpowiedzialności nikt nie zdejmie z dziekana i rektora.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Rozumiem, że stanowisko pana ministra jest negatywne w tej sprawie. Chciałbym jednocześnie członkom komisji przypomnieć, że przyjęcie tych poprawek wykluczy głosowanie nad dwiema poprawkami, które komisja przyjęła na swoim poprzednim posiedzeniu.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek, zechce podnieść rękę. (0)

Kto jest przeciwny? (9)

Kto się wstrzymał? (3)

Dziękuję. Poprawki zostały odrzucone.

Przechodzimy do poprawki czternastej, zgłoszonej przez komisję i już wcześniej przez nią przegłosowanej.

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Nad poprawkami czternastą i pięćdziesiątą szóstą będziemy głosować łącznie.)

Poprawka pięćdziesiąta szоста również była przyjęta przez komisję.

(Głos z sali: Senator Wittbrodt jeszcze chce się dopisać do tej poprawki pięćdziesiątej szóstej).

I pan senator Wittbrodt chce się dopisać do poprawki pięćdziesiątej szóstej.

(Głos z sali: Ta poprawka już była przyjęta na poprzednim posiedzeniu komisji.)

Rozumiem, że sprawa jest dla wszystkich jasna.

Poddaję więc poprawki czternastą i pięćdziesiątą szóstą pod głosowanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek? (12)

A pan senator Wittbrodt?

(Głos z sali: Pan senator Wittbrodt nie głosował?)

(Głos z sali: Głosował, głosował za.)

Dziękuję. Poprawki zostały przyjęte jednogłośnie.

Przechodzimy do poprawki siedemnastej, która również została przyjęta uprzednio przez komisję.

Kto zatem z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, zechce podnieść rękę. (12)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki dwudziestej, która również jest poprawką naszej komisji, ale jest tu jeszcze do niej dopisana pani senator Teresa Liszcz. Ale rozumiem, że poprawka była już przyjęta.

(*Głos z sali: Głosujemy nad dwiema poprawkami.*)

(*Głos z sali: Poprawki dwudziesta i pięćdziesiąta dziewiąta.*)

(*Głos z sali: Ale razem, Panie Przewodniczący.*)

Tak jest, tak jest, poprawki dwudziesta i pięćdziesiąta dziewiąta.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek? (11)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję. Poprawki zostały przyjęte.

Przechodzimy do poprawki dwudziestej pierwszej, nad którą będziemy głosować łącznie z poprawką sześćdziesiątą pierwszą.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu...

(*Senator Edmund Wittbrodt: Ona chyba została wykluczona.*)

Tak?

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Oczywiście.*)

Przepraszam, przepraszam.

(*Głos z sali: Poprawki dwudziesta pierwsza, sześćdziesiąta i sześćdziesiąta pierwsza.*)

Dobrze.

Poprawka dwudziesta trzecia z poprawką sześćdziesiątą trzecią zostanie przegłosowana łącznie. Są to poprawki pana senatora Janowskiego.

Panie Mecenasiu, proszę bardzo o ich interpretację.

Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Pan senator Janowski proponuje, aby kwota stypendium socjalnego, chociażby z tytułu niepełnosprawności czy z tytułu zamieszkiwania z dala od uczelni, była zwiększona obligatoryjnie, a nie tylko fakultatywnie. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

(*Senator Edmund Wittbrodt: Posłuchałbym, co pan minister ma do powiedzenia w tej sprawie.*)

Pan minister już mówił.

Panie Ministrze...

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Przyznam szczerze, że nie rozumiem tej poprawki.*)

(*Senator Edmund Wittbrodt: Nie, bo było „może”, a teraz proponuje się „zwiększa się”, tam było: może, więc nie musi.*)

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Słowa „może zostać zwiększona” zastępuje się wyrazem „zwiększa się”.*)

(*Głos z sali: Zmienia się na formę dokonaną.*)

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Na słowo „zwiększa się”, czyli obowiązkowo będzie trzeba zwiększyć.*)

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Sądzę, że taki zapis, nawet w patologicznej sytuacji, zmusiłby rektora do dania stypendium, a „może” to oznacza, że tak naprawdę to rektor przyznaje. Dlatego nie popieramy ten zapisu.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Jasne. Dziękuję bardzo.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek, zechce podnieść rękę. (0)

Kto jest przeciwny? (12)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję bardzo. Poprawka została odrzucona.

Przechodzimy teraz do poprawki dwudziestej szóstej.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Poprawka ta modyfikuje art. 152e, a mianowicie dodany zostaje przepis, że jeżeli student kontynuuje naukę na tej samej uczelni bezpośrednio po ukończeniu wyższych studiów zawodowych w celu uzyskania tytułu zawodowego magistra, stypendium za wyniki w nauce lub w sporcie będzie mógł mieć przyznane za średnią ocen, jaką uzyskał podczas tych wcześniejszych studiów. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Czy są jakieś pytania?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Panie Przewodniczący, w tym miejscu chciałbym powiedzieć, że z przyjemnością przyjmujemy tę poprawkę.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dobrze.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Jeżeli nie ma, to cieszę się niezwykle, że ta poprawka ma szansę zostać przyjęta ze względu na obecność naszych gości.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (12)

Dziękuję bardzo. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki dwudziestej ósmej.

(Głos z sali: Poprawek dwudziestej siódmej i siedemdziesiątej piątej.)

Przepraszam, przepraszam. Dobrze, poprawek dwudziestej siódmej i siedemdziesiątej piątej.

Rozumiem, że interpretacja tych poprawek jest znana.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek, zechce podnieść rękę. (12)

Dziękuję. Wszyscy za.

Zatem poprawki dwudziesta siódma i siedemdziesiąta piąta zostały przyjęte.

Przechodzimy do poprawki dwudziestej ósmej, którą przegłosujemy łącznie z poprawką sześćdziesiątą siódmą.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu, o interpretację.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Poprawki te zmierzają do tego, aby zapomoga mogła być przyznawana nie tyle raz w semestrze, ile dwa razy w roku akademickim. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Panie Ministrze, czy mam rozumieć, że to daje możliwość przyznania zapomogi dwa razy w semestrze, tak?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

To daje możliwość przyznania zapomogi na przykład miesiąc po miesiącu, ale tylko dwa razy w roku akademickim.

(Przewodniczący Marian Żenkiewicz: Jakie jest stanowisko pana ministra?)

I jeżeli Wysoki Senat przegłosuje, nie będziemy stawiali sprzeciwu.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek? (12)

Dziękuję. Wszyscy za.

To drugi przypadek, kiedy poprawki zostały przyjęte jednogłośnie.

Przechodzimy do poprawki trzydziestej drugiej. Jest to poprawka pana senatora Edmunda Wittbrodta.

Panie Mecenasiu, proszę bardzo o komentarz.

(Senator Zdzisława Janowska: Czy można zadać pytanie formalne?)

Proszę bardzo.

Senator Zdzisława Janowska:

Chciałabym zapytać przedstawiciela Biura Legislacyjnego, czy przypadkiem przez pomyłkę poprawka trzydziesta nie została przeznaczona do skreślenia. Ona dotyczy zupełnie innej kwestii, którą potem trybunał będzie kwestionował, że rok akademicki jest różnie rozliczany. Czy my już wcześniej tego nie wyrzuciliśmy?

Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Pani Senator, ta poprawka została włożona do tego bloku ze względu na to, że odnosi się ona wprost do katalogu świadczeń pomocy materialnej, który został sformułowany w pani poprawkach, a mianowicie do tych trzech świadczeń, które pani dodała w swoich propozycjach. Proszę zwrócić uwagę, że zarówno ust. 1 zaproponowany przez panią w poprawce trzydziestej, jak i ust. 2 odnoszą się do świadczeń, o których mowa w pktach 4a, 4b, 4c.

(Senator Zdzisława Janowska: W takim razie w której poprawce został wyrównany rok akademicki, który jest różny?)

Pani Senator, byłem zobowiązany włączyć tę poprawkę do tego ze względów, o których mówię. Niestety, nie mogłem tego zmodyfikować.

(Senator Zdzisława Janowska: Zapytuję, gdzie jest poprawka, która wyrównuje różną długość roku akademickiego.)

(Głos z sali: Nie ma takiej poprawki.)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

A czy taka poprawka przez panią senator została zgłoszona?

(Głos z sali: Poprawka trzydziesta, ale ona jest...)

Proszę państwa, ale nie mówmy wszyscy jednocześnie.

Proszę bardzo, pan ma głos.

Przewodniczący Sekcji Socjalnej

Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego

Szymon Szadkowski:

Dziękuję bardzo.

Poprawka trzydziesta zmierza do tego, żeby wszystkie świadczenia można było przyznawać na rok lub semestr i w związku z tym rozwiązywało to problem długości roku akademickiego i przesunięcia go o jeden semestr na niektórych uczelniach.

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Panie Jakubie, ona samodzielnie nie występuje.)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Chwileczkę, zaraz, zaraz....

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Możemy to zrobić tak, jeżeli pani senator zmodyfikuje tę poprawkę w ten sposób, że wyrzuci stąd to, co dodała, to znaczy te pkty 4a, 4b, 4c, których nie ma, bo odrzuciliśmy tę koncepcję, to wówczas możemy się zastanawiać nad przyjęciem tej poprawki. W innym przypadku nie możemy tego zrobić.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dobrze.

Pani Senator, propozycja Biura Legislacyjnego jest taka, żeby wyjść z tego impasu w taki sposób, aby dokonać pewnej modyfikacji tej poprawki trzydziestej. Pani Senator, potraktowalibyśmy, że jest to modyfikacja tej poprawki dokonana przez państwa teraz.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Panie Przewodniczący, poproszę o chwileczkę, dobrze? Muszę sobie to uporządkować.)

Dobrze. Dobrze.

(Głos z sali: Zostawmy to na później, może pójdziemy dalej.)

Nie, niech pan mecenas...

(Głos z sali: Proszę włączyć mikrofon.)

**Przewodniczący Sekcji Socjalnej
Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego
Szymon Szadkowski:**

W poprawce trzydziestej jest jeszcze jeden zapis w pkt 3 mówiący o tym, że świadczenia, o których mowa w ust. 2 – ten ustęp określa wszystkie świadczenia, które może student otrzymywać – wypłacane są miesięcznie, przy czym świadczenia za pierwszy miesiąc semestru mogą być wypłacone do piętnastego dnia miesiąca następnego. Ta poprawka była podyktowana następującym działaniem komisji stypendialnych. Komisja stypendialna nie zbierze się w październiku i nie rozda wymaganych świadczeń czy też świadczeń, o które ubiegali się studenci, w tym samym miesiącu, czyli w październiku. Jest to absolutnie niemożliwe. Pracowałem rok w komisji stypendialnej oraz rok w odwoławczej komisji stypendialnej i z własnego doświadczenia wiem, że studenci w komisjach stypendialnych nie będą mieli szansy rozdzielić świadczeń pomocy materialnej pośród studentów w tym samym miesiącu, czyli w październiku. To jest jeden jedyny miesiąc, kiedy student nie otrzymuje stypendium, a otrzymuje je...

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo. Krótko mówiąc, pan daje uzasadnienie do pktu 3, że ten pkt 3 jest konieczny ze względu na praktyczny przebieg działalności komisji stypendialnych.

Pan senator Bachleđa-Księdzularz.

Senator Franciszek Bachleđa-Księdzularz:

Moja propozycja jest taka, żeby wyłączyć tę poprawkę z bloku poprawek, uzgodnić zapis i jeżeli pan z Biura Legislacyjnego potwierdzi, że autopoprawka jest

dokonana poprawnie, wtedy my ją od razu zaakceptujemy, bo inaczej ona zginie w tym bloku. Trzeba ją najpierw wyłączyć z bloku poprawek.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proszę bardzo, pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Chciałbym zwrócić uwagę, że poprawka trzydziesta trzecia dotyczy tylko ust. 3, więc w zasadzie to jest to samo. I to jest coś, co ja zgłosiłem, wydzielone w tym właśnie segmencie.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Czyli ten ust. 3 byłby nieaktualny, gdybyśmy przyjęli tę poprawkę...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Panowie, przepraszam, po kolei.

Proszę, pan mecenas.

Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Jakub Zabielski:

Panie Przewodniczący, spojrzalem na autorów poprawki i stwierdziłem, że nie mamy tutaj osób, które mogłyby ją zmodyfikować. Mamy tu jedynie panią senator Janowską, a niestety, wniosek legislacyjny miał charakter grupowy. W związku z tym dokonanie modyfikacji wniosku wymaga obecności wszystkich wnioskodawców.

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Może do poprawki trzydziestej trzeciej.)

(Głos z sali: Przykro mi, ale to regulamin o tym stanowi.)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dobrze.

Pani senator Janowska opuszcza nas, co przyjmuję z wielkim żalem, ale...

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Czy jeszcze mogę słowo zamienić z panią senator, żeby było wiadomo, co trzeba poprawić?)

Dobrze.

Ogłaszam trzy minuty przerwy, bez opuszczania sali.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Panie Ministrze, proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:

Sprawa dotyczy wyłączenia tej poprawki trzydziestej, dlatego że tutaj jest stypendium otrzymywane przez dwanaście miesięcy, a my nie godzimy się na to, żeby było dwanaście miesięcy. Poza tym ten punkt był dyskutowany we wszystkich możliwych komisjach i wszyscy doszli do przekonania, że studenci w czasie studiów powinni otrzymywać stypendia, pozostały czas powinni wykorzystać również na aktywność w poszukiwaniu pieniędzy.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Rozumiem, że przedstawiciele studentów słuchają wyjaśnienia pana ministra...
(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Nie, ale jeszcze jest taki problem, że w tej poprawce zawarta jest dyspozycja, że student może otrzymywać przez dwanaście miesięcy świadczenia, co jest sprzeczne z dotychczasowymi przyjętymi zasadami...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Do dwunastu miesięcy, co jest sprzeczne z dotychczasowymi zasadami.

(*Głos z sali: To jest zwiększenie o 20%...*)

W czym tkwi problem?

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Problem jest w tym, że pan senator nie wie...*)

Ale przepraszam bardzo, jeżeli nad tą poprawką będziemy głosowali jeszcze raz, chociaż ją już raz odrzuciliśmy, to musimy znać jej ostateczną treść, więc najpierw trzeba sformułować treść, mieć podpisy osób, które się pod tym podpisały, że się godzą na tę zmianę, i dopiero wtedy możemy przystąpić do głosowania.

(*Głos z sali: Oczywiście.*)

(*Głos z sali: Spróbujcie państwo to sformułować.*)

W związku z tym proponuję, żebyście państwo sformułowali tę poprawkę i następnie pani senator Janowska zbierze podpisy.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Moja propozycja jest następująca, ponieważ pojawiło się w zapisie znowu słowo „świadczenia”, które w tej chwili łamie nam to wszystko, dlatego też myślę, skoro jutro spotykamy się rano, żebyśmy tę poprawkę wtedy przegłosowali.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Jasne, Panie Senatorze.

(*Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz: Nie ma innego wyjścia.*)

Pańska propozycja na pewno jest uzasadniona, ale my dzisiaj musimy to zamknąć z tego względu, że trzeba na jutro przygotować dokumenty. Jutro nie będzie czasu na przygotowanie odpowiednich druków do głosowania, które jest przewidziane na godzinę 11.

Proszę bardzo.

Senator Franciszek Bachleda-Księżdzularz:

Tę jedną poprawkę oznaczoną gwiazdką można przygotować w zapisie dwukrotnym zapisaną pod całością i zagłosować alternatywnie, dlatego że, powtarzam, zapis „świadczanie” burzy nam uzgodnienie przyjęte wcześniej, które zablokowaliśmy na początku w jednej z poprawek.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proponuję, żebyśmy poczekali, aż zostanie uzgodniona treść tej poprawki i wtedy zadecydujemy pod koniec dzisiejszego posiedzenia na temat pańskiego wniosku.

Pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Tak dla wyjaśnienia chciałbym powiedzieć, że to jest, Panie Senatorze, tak, iż my w jednym miejscu nie przyjęliśmy zapisu „świadczanie”, ale jest ono w paru innych miejscach ustawy. Czyli mamy do czynienia z tym, o czym mówił pan senator Gierek, że jest za tym, bo i tak jest niekonsekwencja, a mnie się po prostu wydawało, że bardziej ogólne słowo „świadczanie” obejmuje wszystko.

(Głos z sali: Ja też tak uważam.)

Ale to nie ma znaczenia, bo w paru miejscach już jest to słowo użyte...

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proszę państwa, proszę o przerwanie rozmów. Pani senator Janowska z uzgodnionym tekstem poszła uzyskać akceptację wnioskodawców. W związku z tym przechodzimy do poprawki trzydziestej drugiej.

Panie Mecenasiu, proszę o interpretację.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Jeżeli chodzi o poprawkę trzydziestą drugą, to proponuję zostawić tę poprawkę do czasu ewentualnego przyjścia pani senator Janowskiej ze względu na to, że ta poprawka dotyczy tego samego ustępu, który proponuje zmienić pani senator Janowska, i w związku z tym przyjęcie jednej poprawki wykluczy głosowanie nad drugą poprawką. Albo przyjmiemy w brzmieniu zaproponowanym przez panią senator Janowską, albo będziemy mogli rozważać dopiero poprawkę senatora Wittbrodta.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Panie Senatorze, czy jest na to pańska zgoda?

(Senator Edmund Wittbrodt: Zgadzam się na wszystko.)

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy zatem do poprawki trzydziestej trzeciej. To jest poprawka pana senatora Wittbrodta.

(*Głos z sali*: Nie, trzeba się na nią zgodzić.)

(*Senator Edmund Wittbrodt*: Moim zdaniem ta poprawka jest do przyjęcia, bo...)

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Czy można?)

Proszę bardzo.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

W tym brzmieniu, które zaproponowałem pani senator Janowskiej, wyłączyłem ust. 3, gdyż założyłem, że mieści się on w poprawce pana senatora Wittbrodta.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

I przyjął pan domniemanie, iż poprawka ta zostanie przyjęta przez komisję?

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Nie przyjmowałem żadnego domniemania.)

(*Głos z sali*: Ona przeszłaby.)

Tak, Panie Senatorze, jest na to duża szansa.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki pana senatora Wittbrodta, zechce podnieść...

(*Głos z sali*: Przepraszam, pan senator i pan senator Bułka nie głosowali.)

(*Głos z sali*: Nie, bo nie znamy opinii pana ministra, więc...)

Pana ministra opinia jest pozytywna.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

To znaczy moja opinia jest następująca. Pan senator, jak przestał być rektorem, to nakłada rygory nowym rektorom.

(*Głos z sali*: Oczywiście, bo ma doświadczenie.)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Jasne, jasne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki trzydziestej trzeciej, zechce podnieść rękę. (11)

Dziękuję bardzo. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Poprawka trzydziesta czwarta.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

W tej poprawce grupa senatorów proponuje, aby zamienić wyrazy „dwa i pół roku” na wyrazy „trzy lata”. Chodzi tu o prawo do otrzymywania stypendium socjal-

nego po ukończeniu jednego z kierunków studiów na... Proszę o chwileczkę, bo muszę się zorientować...

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc: Czy ja mogę powiedzieć?*)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Dziękuję.

To jest poprawka, która dotyczy możliwości otrzymywania pomocy materialnej przez studentów, którzy ukończyli pierwszy stopień studiów i przechodzą na studia magisterskie. Nie ma takich studiów, które trwałyby dłużej niż dwa i pół roku. To jest otwieranie jakiejś tam furtki i dlatego jesteśmy przeciwni temu zapisowi.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Jasne. Rozumiem.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki trzydziestej czwartej, ze chce podnieść rękę. (0)

Kto jest przeciwny? (11)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Dziękuję. Wszyscy głosowali przeciw tej poprawce.

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta siódma. Jest to poprawka komisji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki trzydziestej siódmej, ze chce podnieść rękę. (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta druga, która również jest poprawką komisji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta piąta, która również jest poprawką komisji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Nad poprawką pięćdziesiątą już głosowaliśmy i ona została odrzucona.*)

(*Głos z sali: Już została przegłosowana.*)

Aha, dobrze. Przepraszam, nie mam tego zaznaczonego.

W tej chwili według mnie przechodzimy do poprawki...

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Do poprawki sześćdziesiątej szóstej.)

Czy poprawka sześćdziesiąta, pana senatora Wittbrodta, została też wykluczona?

(Głos z sali: Poprawka sześćdziesiąta szósta pozostała nam do przegłosowania.)

Dobrze. Poprawka sześćdziesiąta szósta, która jest poprawką komisji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka sześćdziesiąta dziewiąta, która również jest poprawką komisji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta pierwsza, która również jest poprawką komisji.

Kto z państwa senatorów jest za jej przyjęciem? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta szósta, która również jest poprawką komisji...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Poprawka siedemdziesiąta piąta już została wykluczona, tak czy nie?

(Głos z sali: Nie, nie, nie.)

(Głos z sali: Została przyjęta.)

To znaczy przyjęta. Wykluczona, bo to było łączne głosowanie. Dobrze mówię.

Poprawka siedemdziesiąta szósta, która jest poprawką komisji.

Kto z państwa senatorów jest za jej przyjęciem? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta siódma, która również jest poprawką komisji.

Kto z państwa senatorów jest za? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawki siedemdziesiąta ósma, siedemdziesiąta dziewiąta i osiemdziesiąta są to poprawki komisji i należy je przegłosować łącznie.

Kto z państwa senatorów jest za tymi poprawkami? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawki osiemdziesiąta pierwsza i osiemdziesiąta druga, również poprawki komisji, przegłosujemy łącznie.

(Głosy z sali: Nie, nie, nie.)

(Głos z sali: Przyjęcie poprawki osiemdziesiątej pierwszej wykluczy głosowanie nad poprawką osiemdziesiątą drugą.)

Przepraszam, przepraszam, zapędziłem się. Przyjęcie poprawki osiemdziesiątej pierwszej wykluczy głosowanie nad poprawką osiemdziesiątą drugą. Poprawka osiemdziesiąta pierwsza jest poprawką komisji.

(Senator Edmund Wittbrodt: Czy mogę wyjaśnić?)

Tak.

Senator Edmund Wittbrodt:

Być może pomyliłem się, ale mnie się wydawało, że proponowałem dobrze, bo jak czytam oryginalny tekst art. 14, to w tej chwili w tym fragmencie jest: art. 75 ust. 1 pkt 1–3 oraz pkt 5 i 6. Tak jest teraz, a komisja proponowała: art. 75 ust. 1 pkt 1–3 i dodanie pktu 5, ale pozostaje jeszcze: oraz pkt 5 i 6, więc pkt 5 występuje po raz drugi i o to mi chodziło.

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Czy mogę?)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proszę bardzo.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Chciałbym wytłumaczyć, że sformułowanie „oraz pkt 5 i 6” to jest kontynuacja pktu 4, który znajduje się przed wyrazami „w zakresie dotyczącym”, i pkt 4 nie będzie wchodził w życie w całości z dniem 1 października, tylko część tego przepisu wejdzie w życie 1 stycznia 2005 r., a część wejdzie po czternastu dniach. W związku z tym wersja zaproponowana przez komisję wydaje się słuszna.

(Senator Edmund Wittbrodt: Wobec tego wycofuję tę poprawkę.)

Pan profesor wycofuje tę poprawkę.

(Senator Edmund Wittbrodt: Teraz zrozumiałem, o co chodzi.)

Z wielką przykrością wykreślam te poprawkę. *(Wesołość na sali)*

Poddaję pod głosowanie poprawkę osiemdziesiątą pierwszą.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

I poprawka ostatnia, poprawka osiemdziesiąta trzecia.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki? (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

I w ten sposób doszliśmy do końca, ale wisi nad nami jeszcze nierozstrzygnięta nieszczęsna poprawka trzydziesta...

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: I poprawka trzydziesta druga.)

...i poprawka trzydziesta druga, pana senatora Wittbrodta. W związku z tym aktualne staje się rozważenie w tej chwili wniosku pana senatora Bachledy-Księżdzarza.

(Głos z sali: Górale są praktyczni.)

Tak.

(Senator Edmund Wittbrodt: Ale mam wątpliwości, Panie Przewodniczący, bo jeżeli my tego dzisiaj nie zrobimy, to jutro nie będzie druków i będzie mieli problem.)

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: A jeszcze trzeba napisać wyjaśnienia i przygotować zestawienie wniosków przyjętych przez komisję.)

(Senator Edmund Wittbrodt: Tak. Moim zdaniem my to musimy dzisiaj rozpatrzyć.)

To jaka jest propozycja ze strony państwa?

(*Głos z sali:* Tak jak mówię, zrobić to w podwójnym zapisie z gwiazdką. Nie ma innego wyjścia.)

Senator Edmund Wittbrodt:

Trzeba się umówić, jeżeli po piętnastu minutach nie będzie, to koniec, bo to nie można czekać w nieskończoność.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Czyli co?

(*Senator Edmund Wittbrodt:* Z formalnego punktu widzenia powinniśmy w ogóle tego nie rozpatrywać, bo nie ma zmiany.)

Wykazaliśmy dobrą wolę na początku, w związku z tym rozumiem, że pan senator dokłada jeszcze piętnaście minut. Rozumiem, że jest zgoda na...

Proszę bardzo, pan senator.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Ale mamy nowe czasy, pani senator może mieć przy sobie telefon komórkowy, wystarczy zadzwonić do niej, pytanie tylko, kto zechciałby...

(*Głos z sali:* Senator właśnie poszukuje współnika. Poszukuje numeru telefonu.)

Moglibyśmy już nad tym głosować.

(*Senator Edmund Wittbrodt:* To znaczy liczyć się muszą z tym, że jeżeli nie, to jest to w ogóle...)

(*Głos z sali:* O ile się orientuję, to dwa tygodnie temu uchwaliliście państwo taki regulamin, więc teraz już naprawdę...)

Chodzi o to, że liczba poprawek była tak duża, że powinni tutaj być obecni, bo gdyby to była pojedyncza poprawka, to co innego, ale to jest ogromny ciężar gatunkowy. Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dobrze.

Rozumiem, że jest propozycja pana senatora Wittbrodta, żeby jeszcze zrobić piętnaście minut przerwy. Jeżeli nie zobaczę sprzeciwu, to ogłoszę piętnaście minut przerwy do godziny 21. O godzinie 21 będziemy kontynuować prace i przegłosujemy poprawki trzydziestą, trzydziestą drugą i całość ustawy.

(*Głos z sali:* Panie Przewodniczący, ale zrobmy tak, że następnym razem, jak nie będzie, to nie dyskutujemy.)

Dobrze, Pani Senator.

Ogłaszam piętnaście minut przerwy.

(*Przerwa w obradach*)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proszę państwa o zajmowanie miejsc.

Powracamy do poprawki...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Co jeszcze się stało?

(Głos z sali: Przepraszamy, jeszcze chwilkę.)

Czy już?

(Głos z sali: Tak.)

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

Zgadza się na tę poprawkę.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Szanowni Państwo, powracamy do poprawki trzydziestej. Po dokonaniu autopoprawki poprawka ta brzmi następująco: „Świadczenia, o których mowa w art. 152 ust. 1 pkt 1 do 4, są przyznawane na rok lub semestr z wyjątkiem przypadku, gdy ostatni rok studiów, zgodnie z planem studiów, trwa jeden semestr”.

Czy są uwagi do tak sformułowanej poprawki? Pan minister już wyraził swoją aprobatę. Jeżeli nie ma uwag, poddaję ją pod głosowanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, zechce podnieść rękę. (11)

Dziękuję. Wszyscy za.

Poprawka została przyjęta.

W tej sytuacji przechodzimy do poprawki trzydziestej drugiej, pana senatora Edmunda Wittbrodta.

Proszę bardzo, Panie Mecenasie, o komentarz.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Wobec przyjęcia poprawki trzydziestej głosowanie nad poprawką trzydziestą drugą stało się bezprzedmiotowe, gdyż poprawka ta dotyczy tego samego przepisu, a mianowicie art. 152g ust. 2.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Wittbrodt zaproponował w trakcie przerwy, aby wycofać pewne poprawki, które były przez niego zgłaszane.

Panie Senatorze, czy może pan podać, które poprawki pan chciałby wycofać, mimo że już zostały przegłosowane?

(Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: To już może na posiedzeniu plenarnym.)

(*Głos z sali*: Przepraszam, ale już tylko ta może być wycofana.)

(*Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski*: Może ewentualnie na posiedzeniu plenarnym wycofamy te poprawki, bo my już je przyjęliśmy i w związku z tym...)

Aha, dobrze.

(*Senator Edmund Wittbrodt*: Wobec tego...)

To poprawkę trzydziestą drugą pan senator wycofuje, tak?

(*Senator Edmund Wittbrodt*: W tej chwili wycofuję poprawkę trzydziestą drugą, bo jutro będzie prawdopodobnie prościej...)

Dobrze, czyli nie głosujemy nad poprawką trzydziestą drugą.

(*Głos z sali*: Żeby było jasne, wycofujemy ją.)

Proszę państwa, w ten sposób przegłosowaliśmy wszystkie poprawki. Rozumiem, że ciężar sprawozdania tej ustawy nadal spoczywa na naszym nestorze, panu senatorze Marianie Kozłowskim, któremu z góry dziękuję.

Proszę bardzo.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Panie Przewodniczący, może jeszcze wyjaśnimy, ponoć jest problem z poprawką dwudziestą pierwszą, która wymaga reasumpcji. Gdyby można to było wytłumaczyć, byłbym wdzięczny.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Proszę bardzo.

**Przewodniczący Sekcji Socjalnej
Zarządu Samorządu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego
Szymon Szadkowski:**

Szanowni Państwo, w art. 152c ust. 3, a także w ustawie o wyższych szkołach zawodowych od dochodu na osobę w rodzinie studenta odlicza się świadczenia przyznane na podstawie ustawy. W jednej ustawie na podstawie ustawy o szkolnictwie wyższym, a w drugiej ustawie na podstawie ustawy o wyższych szkołach zawodowych. Możemy mieć teraz przypadki rodzeństwa i jeśli rodzeństwo studiuje na podstawie jednej ustawy, to rodzeństwu się odlicza wszystkie te świadczenia. Jeżeli rodzeństwo studiuje na podstawie dwóch różnych ustaw, to nie wszystkie świadczenia się odlicza. W związku z tym uważam, że to jest nierówne traktowanie studentów.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

To znaczy nie bardzo rozumiem, bo pan się chyba przejęczył, przecież oni nie studiują na podstawie tej ustawy.

(*Głos z sali*: Ale studiują w różnych szkołach.)

Tak, oni studiują w różnych szkołach, gdzie tryb regulują różne ustawy. Której poprawki to dotyczy?

(*Głosy z sali*: Poprawki dwudziestej pierwszej.)

(*Senator Edmund Wittbrodt*: To wszystko pokazuje, że jednak gdyby był jeden dokument, jedna ustawa, jedne przepisy wspólne, to byłoby lepiej.)

Co pan minister na to, Panie ministrze?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Tadeusz Szulc:**

To znaczy sytuacja jest taka, że była to poprawka ministra finansów, natomiast biorąc pod uwagę pewną logikę, która jest tutaj zachowana, to wydaje mi się, że można byłoby zgodzić się z tą poprawką.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Z którą poprawką?

(*Głos z sali*: Z poprawką dwudziestą pierwszą.)

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tadeusz Szulc*:

Z tą poprawką dwudziestą pierwszą.)

Z poprawką dwudziestą pierwszą. Czyli rozumiem, że jest wniosek o reasumpcję głosowania nad poprawką dwudziestą pierwszą.

(*Głosy z sali*: Może jeszcze przedstawiciel Biura Legislacyjnego.)

Jaki jest pana mecenasa pogląd w tej sprawie?

Proszę bardzo.

**Specjalista w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Biuro Legislacyjne jest troszeczkę w kłopotcie, gdyż wydaje mi się, że zarówno na posiedzeniu komisji, które odbyło się 6 maja, nikt nie zgłaszał takiej uwagi, jak i dzisiaj przy poprzednich głosowaniach taka uwaga nie padła, w tym momencie to oczywiście państwo senatorowie podejmiecie decyzję co do reasumpcji głosowania, chociaż... Cóż ja mogę więcej powiedzieć? Dziękuję.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Rozumiem, że ta poprawka jest związana z poprawką sześćdziesiątą pierwszą?

(*Głos z sali*: Tak.)

Jakie są wnioski panów senatorów w tej sprawie?

Senator Edmund Wittbrodt:

Byłbym skłonny to ujednoczyć. Można to zrobić być może tu na posiedzeniu komisji, chociaż pan mecenas nam nie pomógł, albo można byłoby to zrobić w postaci wniosku mniejszości, który należy zgłosić jutro i go przeforsować. Ale lepiej byłoby to tutaj zrobić. Można go zgłosić w postaci wniosku mniejszości na posiedzeniu plenarnym i potem go przegłosować.

(*Głos z sali*: On dzisiaj musi być zgłoszony.)

Tylko tutaj musi być zasygnalizowany.

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Tylko to wtedy i tak wróci do komisji.

(Głosy z sali: Nie, nie, nie.)

Nie, nie?

(Senator Edmund Wittbrodt: Jeżeli to będzie wniosek mniejszości, to potem on zostanie poddany pod głosowanie z argumentacją.)

Myszę, że chyba jest to najrozsądniejsza propozycja, ona nie łamie tego, co już przyjęliśmy na posiedzeniu komisji i za czym głosowaliśmy...

(Głos z sali: Ale wtedy jest osłabiony.)

Senator Edmund Wittbrodt:

On nie musi przepaść, dlatego że wzmocnimy go odpowiednią argumentacją i to można przedstawić bardzo klarownie.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Senator sprawozdawca może powiedzieć, że uzasadnienie tego będzie we wniosku mniejszości i wtedy byłoby to tak pół na pół, krajem nieba, krajem piekła.

(Głos z sali: Ale mówiło się o wnioskach mniejszości.)

Przewodniczący Marian Żenkiewicz:

Nie, ale my szukamy, Panie Senatorze, teraz wyjścia z sytuacji, kiedy przegłosowaliśmy pewne wnioski, a teraz stwierdzamy, że jednak lepiej byłoby gdybyśmy ich nie odrzucali. W związku z tym mamy możliwość, albo reasumpcję głosowania, czego nie chcemy robić, żeby nie łamać trybu, w związku z tym można to obejść w ten sposób, że co najmniej dwóch senatorów składa wniosek mniejszości, a pan może powiedzieć, że ten wniosek jest w efekcie popierany przez komisję, a ze względów proceduralnych trafił jako wniosek na posiedzenie plenarne.

(Głos z sali: Nie jest popierany przez komisję, bo komisja go odrzuciła. Możemy go przyjąć jako wniosek mniejszości, to wtedy głosujemy nad nim jako nad wnioskiem mniejszości. Ja nie mogę mówić, że komisja popiera...)

(Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz: Może pan powiedzieć.)

(Głos z sali: Nie tutaj, tam na sali plenarnej może zdobyć poparcie.)

Na sali, tak.

Panie Senatorze, jeżeli pan nie powie nic na ten temat, to nie będziemy mieli do pana pretensji, bo i tak autorzy wniosku mniejszości to uzasadnią i powiedzą. Czyli jak się umawiamy?

(Głos z sali: Ten, kto zgłasza wniosek mniejszości i go uzasadnia.)

Dobrze, czyli tak się umawiamy.

(Głos z sali: To kto zgłasza wniosek mniejszości?)

(Senator Edmund Wittbrodt: Zgłoszmy to, ja to przejmuję.)

Dobrze. Dwie osoby, pan senator Wittbrodt i pan senator Bachleda-Księdzularz. Czyli tu będziemy mieli wniosek mniejszości, który wyprostuje te poprawki sześćdziesiątą pierwszą i dwudziestą pierwszą, tak?

(Głos z sali: Tak.)

Pan minister nie ma nic przeciwko temu...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, dobrze.

(Głos z sali: Poprawkę sześćdziesiątą pierwszą?)

No, bo one razem muszą być przegłosowane, poprawki dwudziesta pierwsza i sześćdziesiątą pierwsza.

Proszę państwa, zamykam posiedzenie komisji. Uprzejmie przypominam członkom naszej komisji, że jutro spotykamy się w tej samej sali na dwa powiedzenia: o godzinie 9 i o godzinie 10.

Dziękuję bardzo.

Dziękuję panu ministrowi. Dziękuję Biuru Legislacyjnemu.

(Koniec posiedzenia o godzinie 21 minut 06)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Jolanta Sierakowska-Pelczarska

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851